

VENIȚI TOTUȘI SĂ NE JUDECĂM

„Crede
numai, crede numai,

Totul
este posibil, crede numai.”

Să
ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată
ceresc, în seara aceasta îți mulțumim pentru adunarea noastră
împreună. Îți
mulțumim că prin minunatul har al Domnului Isus Hristos ne-ai
ținut prin
încercările și pericolele zilei și ne-ai ajutat să ne
prezentăm din nou aici,
în această biserică, să ne închinăm Ție în felul vechi de modă
veche de
închinare: în Duh și Adevăr.

Îți
mulțumim pentru aceasta.

Doamne,
venim smeriți și ne predăm Ție în timp ce Te rugăm să ștergi
orice păcat și
toate fărădelegile noastre astfel ca Duhul Sfânt să aibă cale
liberă spre orice

inimă, iar când vom pleca spre casă să putem spune ca cei doi ucenici de pe drumul Emausului: „Nu ne ardea inima în noi când ne orbea pe drum?” Asculta-ne pentru că Te rugăm în Numele Lui. Amin.

Bună

seara, prieteni. Pentru mine este o mare plăcere să mă aflu în seara aceasta de marți în adunarea din Chicago. Fratele Boze ține un adevărat raliu aici, la biserica Filadelfiană și ne-a chemat și pe noi încă de acum un an ca să fie sigur că vom fi la această convenție.

Cu

câteva minute în urmă ne-am întâlnit și am făcut niște fotografii în timp ce mi-a spus câte ceva despre felul extraordinar în care se mișcă Duhul Sfânt astăzi. Aceasta m-a făcut să schimb subiectul despre care am vrut să vorbesc deși poate voi vorbi câteva minute și despre el.

Voi

știți cu toții că predicatorii sunt păstorii turmei. Așa este. Dar am fost în câteva locuri unde am găsit predicatori suspicioși. Când întâlniți așa ceva puteți merge acasă fără nici o problema pentru că o asemenea adunare este distrusă. Dar când toți sunt într-un gând și o simțire...

Desigur,
ei au dreptul să fie suspicioși și nu îi condamn pentru că și
eu am fost
suspicios. Ei hrănesc turma, oile; sunt păstorii turmei, iar
rugăciunea mea
este ca Dumnezeu să-i binecuvânteze. Adevărul este că trăim în
niște zile când
oile ar putea mânca gunoaie și din pricina aceasta trebuie să
fii foarte atent
ce le dai. Dați-le Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu pentru că
acolo se află
cele mai multe vitamine, mai multe decât în toate farmaciile
din oraș.

Aseară
am fost cu un prieten care a venit de la un serviciu ținut în
altă parte, la o
altă convenție. Eu ar fi trebuit să fiu undeva sus în statele
din est. Și în
timp ce eram cu el, soția mea a fost sunată de o doamnă dintr-
un alt oraș, care
a întrebat-o:

„S-a
întâmpnat ceva cu fratele Branham?”

„Din
câte știu eu, nu”, a răspuns soția mea. „De ce?”

„Păi
trebuia să fie deja aici. Îl așteptăm de trei zile.”

„Poftim?”

„DA”, a continuat femeia, „au fost puse afișe și s-a făcut reclamă prin ziare, deci trebuia să fie aici.”

„Îmi pare rău”, a răspuns soția mea, „dar el nu știe nimic despre asta. Este plecat de două săptămâni în Germania.”

Să știți că așa ceva mă rănește foarte tare. Nu vreau să mă judecați din pricina aceasta. Chiar și un prieten bun, cu care am călătorit împreună mi-a spus: „Tu nu te ții de cuvânt.” Acesta este un cuvânt foarte greu, dar nu sunt eu de vină. Adevărul este că am văzut afișe puse în 3-4 locuri diferite deodată.

Acum haideți să vă spun unele amănunte. Cum v-ați simți dacă cineva din această sală s-ar ridica și v-ar spune: „Frate Branham, Domnul mi-a zis că trebuie să vii în locul cutare pentru că altfel îți va lua slujba. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”?

Apoi să se ridice altul din sală și să spună: „Nu, nu este corect. Trebuie să mergi în locul cutare, pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Și

se ridică și al treilea și zice: „Amândoi sunteți greșiți.”

V-ar

plăcea să vă puneți în locul meu? Nu vrei să fii dur și nici să superi pe cineva, dar uneori îți trebuie o îndelungă răbdare.

Unii

oameni îmi scriu și îmi zic: „Frate Branham, noi am pus deja afișele pentru că Domnul a spus că vei veni la noi.” Eu cred că dacă Domnul a spus așa ceva mi-ar fi zis și mie. Uneori mă gândesc că așa avea nevoie de un ziar al meu sau ceva prin care să anunț adevărul despre locul unde voi ține adunările. Problema este că eu nu sunt un om de afaceri. Deci cum așa putea conduce un ziar? Abia am puțină inteligență să pot conduce mașina. Am încercat să scot odată un ziar: „Vocea vindecării”, dar am renunțat.

Totuși cred că încerc să fac ceea ce știu mai bine.

Dacă vor mai fi adunări vom anunța în „Herald of Faith” a fratelui Joseph, deoarece el îl sună întotdeauna pe fratele Moore. În ce mă privește, eu nu fac niciodată aranjamente pentru adunări, ci dau doar indicații.

Dacă

Domnul mă va ajuta voi trece la alt fel de slujbă, mai ales în America. Semnele

și minunile care s-au făcut de 8-10 ani înapoi au avut loc în toată națiunea așa că toată lumea știe despre ele. Dacă Domnul va vrea, mă voi ruga pentru copiii Lui bolnavi și cam atât. Atunci aș putea face aranjamente.

Dar în ceea ce privește slujba aceasta, este ceva deosebit. Nici nu va puteți gândi. Din pricina aceasta nu pot face nici un fel de aranjamente pentru că nu știu niciodată ce-mi va spune El.

De multe ori s-a întâmplat să fiu în timpul adunărilor când El îmi spunea ceva și plecam în altă parte. De ce? Pentru că Mi-a cerut să Îl ascult și cel mai bine este s-a fac. Voi nu știți ce s-a întâmplat de multe ori pentru că nu am făcut așa. Deci trebuie să fac exact ce-mi spune El.

Eu nu pot să-mi aranjez întâlnirile ca fratele Roberts, ca Billy Graham sau ca mulți dintre cei care știu cu doi ani înainte în ce loc vor ajunge adunările lor. Este foarte greu de spus ce îmi va face Domnul dacă aș stabili un astfel de itinerar. Astfel, dacă vreau să merg undeva, Îl întreb pe El și dacă mă lasă, merg. Asta-i tot.

Oricine dorește informații despre adunări, îl sună pe fratele Moore deoarece eu lucrez cu el. când mă simt călăuzit să merg undeva, într-un anumit oraș, îl sun și îi spun:

„Ce contact avem în locul acela pentru ca Duhul Sfânt mă trimite acolo.”

Și el îmi spune: „Păi intrăm în contact cu ei și anunțăm în ziar.”

Eu mă gândesc în fiecare seară la predicatori și pot spune că am întâlnit o mulțime de bărbați cumsecade, în special în jurul orașului Chicago. Cei mai cumsecade oameni pe care i-am întâlnit au fost slujitorii lui Dumnezeu din această parte a țării, din toată țara și din toată lumea.

Acum voi încerca să țin niște servicii de evanghelizare în care să predic și să mă rog pentru bolnavi. Mi s-au pus o mulțime de întrebări, multe referitoare la fel cum lucrează micuțul dar pe care mi l-a dat Duhul Sfânt. Dacă va fi cu voia Domnului, voi încerca să vă explic în fiecare seară printr-un mesaj scurt înainte de rugăciunea pentru bolnavi, ca să puteți avea o idee.

Aseară v-am vorbit despre fenomenul venirii jos, cu fotografiile, etc, iar în seara aceasta, în vreo 10 minute, voi

încerca să vă
vorbesc despre o altă latură a acestui lucru.

Eu mă bazez pe faptul că darurile și chemarea sunt
fără pocăință. Vedeți? Darurile nu sunt date oamenilor după
cum doresc ei,
pentru că *„nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă,
ci de Dumnezeu
care are milă.”* (Romani 9.16). ați văzut? Deci darurile și
chemarea sunt
fără pocăință.

Dacă sunt chemați de Dumnezeu, predicatorii nu pot
fi altceva pentru că aceasta este chemarea lor. Pavel spunea:
*„...vai de mine
dacă nu vestesc Evanghelia.”* (1 Corinteni 9.16). Ei sunt
predicatori nu
pentru că au vrut ci pentru că au fost chemați de Duhul Sfânt
să fie
predicatori.

Eu nu aș vrea ca fiul meu să învețe psihologie sau
alte lucruri de felul acesta și apoi să meargă și să facă tot
felul de fapte ca
să fie văzut de oameni, ci doresc să meargă la amvon sub
ungerea Duhului Sfânt
și să predice pentru că Îl iubește pe Domnul Isus.

Nu vreau să predice pentru un tichet de masă ci
pentru că Îl iubește pe Domnul și vrea să facă tot ce poate
pentru Împărăția
Lui. Nu vreau absolut nimic altceva în afară de asta.

De multe ori îmi pun unele întrebări, chiar și cu privire la cei mai apropiați asociați ai mei, deoarece spun că ei cred asta și totuși de multe ori... Motivul pentru care nu mă întâlnesc cu mulți oameni atunci când am ungherea peste mine este că aflu lucruri pe care nu vreau să le știu.

Am întâlnit predicatori care m-au bătut cu mâna pe umăr și m-au numit frate dar chiar în clipa aceea am știut ce gândeau cu adevărat. Eu vreau să-i iubesc, nu să gândesc ceva despre ei. Acesta este motivul pentru care mă gândesc că mai bine nu știu nimic.

Și vedeniile arată lucruri pe care nu ai vrea să le știi. Mai bine să nu știu nimic despre persoana respectivă. Eu îi iubesc pe oameni și doresc să am pentru ei cele mai bune și mai înalte gânduri; îi iubesc așa de mult că îmi vine să-i strâng în brațe, dar în viața fiecărui om există mici secrete care nu pot fi ținute ascunse pentru totdeauna.

Un alt lucru pe care nu îl pot înțelege asociații mei este de ce slăbesc în putere atunci când sunt pe platformă și mă rog pentru bolnavi. Ei zic: „Cum e posibil să te rogi doar pentru câțiva și să fi deja slăbit?”

Alții mi-au spus: „Frate Branham, eu cred că nu-i chiar așa.”

Ei bine, dacă aş fi un făţarnic aş pleca în clipa aceasta de pe platformă. Da, domnilor, aş fi total greşit dacă m-aş preface.

Dorinţa mea este să stau pe Cuvânt şi nu vreau să am nici o legătură cu ce este nebiblic.

Voi încerca să vă explic ce este o vedenie. Îmi acordaţi un moment pentru aceasta? Bine. Vă mulţumesc.

Predicatorii au o reuniune la care mi-ar fi plăcut să particip şi eu ca să stau de vorbă cu ei. Mi-ar plăcea cu adevărat să fac aceasta pentru că aş putea învăţa multe lucruri de la ei, lucruri pe care nu le ştiu. Dar nu pot merge şi acolo şi să ţin aceste adunări.

Ca să vă ajut să înţelegeţi ce e o vedenie am să vă spun o pildă. Am să v-o povestesc într-un fel mai copilăresc ca să mă înţelegeţi cu toţii.

Vă amintiţi ca în copilărie mergeam la bâlci. Ne adunam cu toţii în jurul gardului, care era foarte înalt, şi încercam să vedem ce era înăuntru. În interiorul îngrăditurii era un cercul cu tot felul de animale şi alte lucruri. Şi noi toţi, fete şi băieţi ne plimbam în jurul gardului pentru că voiam să vedem ce este înăuntru.

Întâmplarea făcea că eu eram cel mai înalt dintre toți frații mei.

Și în gard era o gaură. Ei bine, fratele meu era mai scund și nu ajungea să vadă ce se petrece înăuntru, dar eu vedeam.

Sunteți atenți la ce vă spun? Dumnezeu m-a făcut mai înalt nu pentru că așa am vrut eu, ci pentru că m-am născut să fiu mai înalt.

Tu ești predicator pentru că te-ai născut să fii predicator, iar **Dumnezeu a pus în Biserica Sa: apostoli... Apostolul este un misionar.** Cuvântul **apostol este sinonim cu misionar.** Înseamnă că **Dumnezeu a pus în biserică misionari, proroci, evangheliști, învățători.** Dumnezeu i-a așezat, El a hotărât aceste lucruri prin cunoștința Lui de mai dinainte și le-a așezat în biserică Sa.

Moise nu a putut interveni să nu fie Moise. Și Ieremia a fost chemat de Dumnezeu încă înainte de a fi în pântecele mamei lui.

El i-a zis:

„Mai înainte să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem proroc

al neamurilor.” (Ieremia 1.5). Ieremia nu a putut face nimic pentru că Dumnezeu este Cel ce face alegerea și „El a așezat...”

Deci s-a întâmplat ca eu să fiu cel mai înalt. Probabil că fratele meu putea ridica mai mult decât mine dar eu puteam să văd mai sus decât el.

Așa este și cu fratele Iosif și cu mine. El poate predica așa cum eu nu o pot face, iar eu pot avea vedenii pe care el nu le poate avea. Așa ne-a făcut Dumnezeu pe toți.

Ca și obiectele din casă. Radioul poate transmite o voce dar nu poate să ne arate imagini. Televizorul poate transmite imagini, dar nu poate fi frigider. Înțelegeți?

Noi toți avem chemări diferite. Cum ar fi dacă televizorul ar spune: „Nu vreau să mai fiu televizor dacă nu pot fi și frigider.”

Noi toți trebuie să aflăm care este chemarea lui Dumnezeu și să locuim acolo, pentru că El știe când și cum să ne folosească. Acesta este motivul pentru care nu vreau să săriți de ici-colo ci stați acolo unde vă pune Dumnezeu. Fiți originali; fiți așa cum vă vrea El.

Și frații și surorile care stăteau în jurul meu mi-au zis: „Uită-te și spune-ne ce vezi!”

Atunci m-am întins, m-am prins de vârful gardului, m-am ridicat pe vârful picioarelor, am privit dincolo și apoi am revenit pe pământ.

„Ce ai văzut?” m-au întrebat ei.

„Un elefant.”

„Adevărat?”

„Îhî.”

„Și ce ai mai văzut?”

„Nu știu, dar stați că mă mai uit o dată.”

M-am ridicat din nou pe vârful picioarelor, am privit dincolo și am revenit pe pământ.

„Acum ce ai văzut?”

„O girafă.”

La fel este și cu vedeniile de pe platformă. Vedenia este un dar de la Dumnezeu. Aș vrea să înțelegeți lucrul acesta, predicatorilor! **Vedenia este un dar de la Dumnezeu.**

Când a venit pe pământ, Isus a fost cel mai mare Dar pe care Dumnezeu L-a dat omenirii, deoarece El era Dumnezeu.

*„Dumnezeu
era în Hristos împăcând lumea cu Sine.”*

„În El locuia trupește plinătatea dumnezeirii.” Isus Hristos avea Duhul fără măsură. Așa spune Biblia.

Acum voi face o comparație ca să vedeți cum era El. toată apa aceasta care este în mare...aceasta era Darul lui Dumnezeu, era Isus Hristos. În ce privește darul care este în slujitorul Lui nevrednic este doar o lingură de apă din această mare. Dar aceleași chimicale care sunt în apa din lingură sunt în marea întreagă doar că în măsură mult mai mică. Înțelegeți?

Mie și vouă, Dumnezeu ne dă cu măsură acel dar. La fel i-l dă acestui om care predică, dar lui Isus i-a fost dat fără măsură. Tot din Dumnezeu era în El; El era Dumnezeu arătat în trup.

Și noi suntem fiii lui Dumnezeu, așa cum a fost El, doar că noi suntem fiii Lui înfiați prin har. Prin moartea lui

Isus, Fiul lui

Dumnezeu, noi am fost aduși în relație cu Dumnezeu. Și Dumnezeu i-a așezat pe fiii Lui înfiați în biserică: pe unii i-a pus apostoli; pe alții învățători; pe unii proroci, pe alții evangheliști și așa mai departe. Acestea sunt doar niște daruri mici.

Acum să vedem dacă Isus a slăbit sau nu cu toată acea putere. Într-o zi, de haina Lui s-a atins o femeie. Acela era punctul ei de contact. Ea L-a crezut din toată inima, iar după ce L-a atins s-a dus în mulțime.

Imediat Isus S-a întors și a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Atunci apostolii au spus: „Cum spui cine Te-a atins când toți se ating de Tine?” dar El a zis: „Am simțit că din Mine a ieșit o putere.” Este adevărat? Ce înseamnă „putere”? „O forță”. Corect? „Am slăbit pentru că cineva M-a atins.” Și ce a făcut acea femeie? Cu ajutorul credinței pe care o avea în Domnul Isus Hristos, care era Darul lui Dumnezeu, și-a tras „dividendele”. Este destul de clar? Credința ei opera Darul lui Dumnezeu în Isus Hristos. Isus nu o cunoștea pe femeie, nu știa cine L-a atins. Dacă ar fi știut, putea spune: „Tu M-ai atins”, dar nu a știut. Dimpotrivă, a zis: „Eu nu fac nimic până nu Îmi arată mai întâi Tatăl.”

Această femeie s-a atins și a tras din Isus chiar ceea ce dorea inima ei. De ce? Pentru că credea că El era Emanuel. Vedeți credința ei?

Probabil erau mai mulți oameni decât sunt aici, iar atunci când ea L-a atins, a văzut de unde se mișca, de unde venea. Astfel, a privit în audiență și a zis: „*Credința ta te-a mântuit.*” Și scurgerea de sânge s-a oprit imediat.

Vedeți, ea a tras din Isus ceea ce dorea din Dumnezeu, pentru că Isus era Dumnezeu arătat în trup; era trupul în care a locuit Dumnezeu aici pe pământ. Asta se întâmplă când o persoană operează darul lui Dumnezeu.

Acum ascultați! Nu eu trebuie să cred pentru voi, ci este credința voastră în Dumnezeu care spune același lucru. Este un dar de la Dumnezeu. Eu nu sunt darul lui Dumnezeu, ci acea Lumină, Îngerul pe care L-ați văzut în fotografie, El este darul lui Dumnezeu. Toată lumea științifică din Germania, Statele Unite și de peste tot, a luat fotografia Lui. El este darul lui Dumnezeu.

Eu m-am născut în timpul pe care mi l-a dat El în mod suveran, dar nu aș putea face nimic cu acest dar dacă voi nu ați crede. Eu

vă spun despre Isus Hristos, dar credința voastră este aceea care trage dividende din ceea ce a făcut Dumnezeu pentru voi în Hristos Isus. Înțelegeți?

Asta mă face să slăbesc pe platformă. Din cauza aceasta trebuie să mă scoateți afară pe brațe.

Vedeți acum explicația biblică a acestui lucru?

Puteți vedea că voi folosiți darul lui Dumnezeu și nu eu? Dacă voi ați striga:

„Nu credem! Ești un fățarnic și nu credem nimic din ceea ce spui!”, nu s-ar întâmpla nimic. Așa este.

Isus a mers în cetatea unde S-a născut și scrie că:

„...nu a putut face multe lucruri mari din pricina...”? (Adunarea răspunde:

„Necredinței.”). Corect. Ei trebuiau să creadă. Priviți felul lor de apropiere.

Priviți la femeie: ea a atins haina Lui și s-a vindecat.

Dar uitați-vă la soldatul roman care I-a pus o cârpă

pe față și L-a lovit peste cap zicând: „Dacă ești proroc și ai vedenii,

spune-ne cine te-a lovit!” El nu a simțit nici o putere ieșind pentru că acolo

nu a fost credință de la început.

Dar în cazul femeii cu scurgerea de sânge, El a

simțit puterea ieșind deoarece femeia avea credință.

Femeia sunamită a stat în fața lui Ilie, care era reprezentantul lui Dumnezeu, și a primit ceea ce a cerut pentru că s-a apropiat cu respect de darul lui Dumnezeu. Din același motiv a primit și Marta ceea ce a cerut, când a murit Lazăr, pentru că s-a apropiat cu respect de darul lui Dumnezeu.

Vedeți, voi trebuie să credeți, pentru că fără credință...

Tu spui: „Frate Branham, poți să-mi spui ce am?”

Nu, domnule, nu pot.

Dar dacă vei crede din toată inima, nu să-ți imaginezi, ci să crezi cu toată inima, Dumnezeu îți va spune.

În ce mă privește, acum nu știu ce spun. Mă aud, dar sunt într-o altă dimensiune; este al șaselea simț, a patra dimensiune, sau oriunde ar fi.....

... Vocile care vin până aici, chiar și cântăreții înregistrați; acolo sunt strigătele oamenilor, cuvintele, tot. Undele trec pe aici dar nu le puteți apuca. Însă un radio le poate. Imaginile trec pe aici, dar voi nu le puteți vedea. Televiziunea însă poate să le arate.

În televizor și în radio este pus ceva ca să capteze și să redea vocile. Dar ambele, atât televizorul cât și radioul sunt mute dacă nu există ceva care să transmită prin ele. Trebuie să fie o stație de emisie care să transmită undele pentru ca radioul să vorbească, altfel nu va scoate nici un sunet. Este adevărat? E mut.

Tot așa sunt și eu față de vedenii: un mut, dacă Duhul Sfânt nu transmite puterea lui Dumnezeu, să facă exact ceea ce a spus Isus că va face în zilele acestea. Este un dar al lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce mă slăbește pe mine. Dar sunt cazuri când Dumnezeu vrea să-și folosească singur darul. Nu este o greutate pentru mine pentru că nu trebuie să fac nimic. Pot să merg pe stradă, să stau în casă sau să fiu oriunde și Dumnezeu mi se arată și îmi vorbește. Asta nu mă slăbește, ci mă umple de bucurie.

Acum să ne întoarcem la gard. Dacă proprietarul circului ar veni și ar spune: „Vrei să-l vezi pe tot? Vino să-ți arăt.” Apoi m-ar ridica și mi-ar zice: „Vezi acolo? Asta se va întâmpla. Girafa va veni aici și va face asta și cealaltă, și aici se va desfășura întregul spectacol.”

Dar când sunt pe platformă, credința voastră trage de acest dar. Uneori vedeniile mă întrerup și îmi spun ce se va întâmpla.

Când Dumnezeu dă o vedenie, mă ridică acolo sus. Eu nu știu ce sau când se va întâmpla, dar El îmi spune: „Du-te în cutare loc și stai acolo, pentru că atunci se va întâmpla așa și așa.”

Poate că orașul în care se va întâmpla este la o depărtare de 1500-2000 de mile, așa cum a fost cazul băiatului care a fost înviat în Finlanda sau cel din Elveția. Toate acele lucruri pe care le-ați văzut, El mi le-a spus cu multe luni înainte de împlinire. Da, El îmi spune exact unde voi sta, ce se petrece în jur, absolut tot, iar când ies afară din ea sunt cât se poate de bucuros. Dumnezeu își folosește darul ori de câte ori vrea să ne vorbească și se întoarce spre oameni să-l folosească, dar o face în funcție de credința pe care o aveți. Amin.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze.

Este biblic ceea ce v-am spus? Da, este biblic. Spun asta ca să nu aveți suspiciuni, să nu trageți concluzii greșite și să nu ziceți că este telepatie mintală.

Noi știm că diavolul are o imitație pentru orice lucru adevărat pe care îl face Dumnezeu. Așa este. Întotdeauna a existat un Iane și Iambre, dar a existat și un Moise și Aaron. Așa este. A existat Simon vrăjitorul dar a existat și Filip,

care a făcut vindecarea. Întotdeauna e existat pro și contra și va fi așa până la venirea lui Isus, dar atunci tot ce este negativ va dispărea.

Originea dansului este în Biblie, dar diavolul l-a luat și l-a folosit pentru a despărții familii. Exact. Toate lucrurile pe care le vedeți își au originea în El: pentru prima dată s-a cântat spre lauda lui Dumnezeu. Dar uitați-vă la acești vagabonzi murdari, numiți „Boogie-woogie”, sau mai știu eu cum, ce lucruri murdare fac. Eu nu am auzit așa ceva în viața mea. Un duh creștin nu ar putea asculta așa ceva și să stea drept. Înțelegeți?

Desigur, și diavolul cântă, dar uitați-vă ce mărturisește el. Ghicitorii și toți ceilalți care vă iau banii, fac una și alta; jumătate e bine, jumătate e rău, dar ei nu îl mărturisesc pe Hristos, nu vorbesc despre înviere și nu îi cheamă pe păcătoși la pocăință.

Nu este nimic de ei, doar o grămadă de nimicuri în jurul unei persoane moarte. Vrajitoarea vă vorbește despre un om care a murit cu mulți ani în urmă; asta-i tot ce vă poate spune. Despre asta vorbește un medium.

Dar Duhul lui Dumnezeu vorbește despre Isus Hristos,

Fiul lui Dumnezeu, de a doua venire a lui Hristos, de vindecarea divină și alte lucruri care au valoare. Așadar, fraților, nu mai fiți superstițioși! Fiți bărbați adevărați și purtați-vă ca niște creștini.

Înainte de a intra în micuțul meu mesaj am să vă mai spun ceva. Înainte, în anii 1900, înainte de război, olandezii aduceau, din Africa, oameni negri pe care îi vindeau aici ca sclavi. Bietul negru era vândut aici și nu-și mai putea vedea niciodată țara. Da, el era adus la sute de mile depărtare de ai lui și din pricina aceasta era foarte trist. Stăpânii îl băteau cu bice din piele, ca să-l silească să muncească, dar el nu mai putea de dorul de casă.

Se zice că era o plantație mare, care avea în jur de 100 de sclavi. Toți erau bătuți tot timpul, dar printre ei era un tânăr care își ținea umerii dreپți și făcea imediat tot ce-i cerea stăpânul.

Într-o zi au venit pe plantație niște negustori de sclavi. Unul dintre ei l-a remarcat pe tânărul negru și l-a întrebat pe stăpân:

„Ce îl face pe acest tânăr să fie altfel, l-ai făcut șef peste ceilalți?”

„Nu”.

„Atunci ce-l face să fie atât de supus și ascultător?”

„Ei bine, domnule, și eu am aflat doar de curând că vine dintr-un trib condus de un rege, și că el este fiul aceluia rege. Astfel, tânărul zice că deși este străin aici, el se poartă înaintea fraților lui ca un viitor rege.”

Dumnezeu să ne ajute și pe noi. Haideți să nu fim nepăsători față de anumite lucruri. Haideți să ne purtăm ca niște fii de Dumnezeu O fiică de Dumnezeu nu merge prin baruri, nu își vopsește fața, nu își taie părul și nu se poartă ca o prostituată. Purtați-vă ca niște fiice de Dumnezeu, pentru că sunteți fiicele Împăratului. Așa este.

Fiii lui Dumnezeu nu spun: „Zilele minunilor au trecut!” sau alte lucruri de felul acesta, ci susțin tot ce a spus Dumnezeu în Biblie. Poate suntem străini și călători aici, dar suntem fiii și fiicele Împăratului. Ridicați-vă umerii și trăiți așa cum se cuvine să trăiască niște bărbați și femei care spun că sunt creștini. Trăiți ca niște creștini adevărați! Amin.

Acum să citim din cartea lui **Isaia, capitolul 1.18**, de unde voi lua subiectul despre care voi vorbi în următoarele 15 minute, după care ne vom ruga pentru bolnavi.

„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul”.

Fie ca El să Își adauge binecuvântările la Cuvântul Său.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, care este Adevărul. Ajută-ne să ajungem la înțelegerea Lui, pentru că Tu ești marele Învățător, iar noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze din belșug în timp ce vom vorbi din Cuvântul Său: ***„Veniți totuși să ne judecăm.”*** Cred că este unul din cele mai scumpe versete din Biblie, nu-i așa?

În timpul acestui proroc tânăr, Isaia, biserica s-a îndepărtat de Dumnezeu și a început să aducă tot felul de jertfe ciudate. Isaia a fost unul din marii proroci ai Biblie, iar într-o dimineață, în timp ce se afla în Templu, i-a vorbit Dumnezeu.

Biblia are 66 de cărți, iar cartea lui Isaia are 66 de capitole. În

cartea lui se vorbește despre creație, despre „glasul din pustie” și sfârșește în Împărăția de o mie de ani, la fel ca Apocalipsa. Da, cartea lui Isaia este o Biblie completă.

Isaia este un proroc al harului, pentru că prin el s-a vorbit de sângele lui Isus, de venirea Celui Drept și de felul cum va curăța Dumnezeu biserica prin harul Său măreț.

Într-o dimineață Isaia era în Templu. O, mi-ar fi plăcut să fiu în locul lui! Era în rugăciune și iată că a avut o vedenie în care a văzut cum heruvimii zburau prin Templu. Aveau șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau, în timp ce strigau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul, Dumnezeul cel Atotputernic.” (Isaia 6.3).

Atunci Isaia a zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor.” (v. 5).

Dar Îngerul s-a dus la altar, acolo unde ardea jertfa, a luat cu cleștele un cărbune aprins și i-a atins cu el buzele zicând: „Acum

ești curățit și păcatele îți sunt iertate; du-te și prorocește."

O, așa vrea să aud ce are de spus!

Și Isaia a spus: *„Haideți să ne judecăm."*

Nu am să vă predic, ci voi vorbi câteva minute cu voi, iar în zilele următoare, dacă va fi cu voia Domnului, voi lua o serie de subiecte legate de răscumpărare și de răscumpărarea de boli realizată prin sângele lui Hristos.

Acum este o judecată a tuturor lucrurilor.

„Veniți să ne judecăm, zice Domnul..."

Nu ați vrea să stați în consiliul Domnului și să vă judecați?

Cineva a spus odată: „Frate Branham, așa da orice să pot vedea și eu o vedenie."

„Scumpul meu frate", i-am răspuns eu, „de fiecare dată când deschizi Biblia, vezi o vedenie. Dumnezeu Se descoperă. Aici este vedenia lui Dumnezeu."

Deschideți doar Biblia și spuneți: „Dumnezeule, deschide-mi ochii să Îl pot vedea.” Cuvântul este Dumnezeu: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” „...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” De fiecare dată când deschideți Biblia, voi vedeți o vedenie a lui Dumnezeu; Îl vedeți pe Dumnezeu vorbindu-vă. Stați doar cu o inimă smerită.

Uneori, eu citesc din Biblie apoi mă ridic, alerg în jurul scaunului, strig cât pot și plâng. Mă așez din nou, mai citesc puțin apoi mă ridic din nou și alerg în jurul scaunului. Dacă m-ar vedea cineva s-ar gândi că sunt nebun. Dar mie îmi place. Indiferent cum mă manifest, mă simt bine pentru că merg pe un alt tărâm. Și voi puteți vedea o vedenie ori ce câte ori priviți în Biblie.

Când cineva citește Cuvântul lui Dumnezeu, Îl poate limita. Astfel, unii Îl limitează la crezul lor. Alții Îl limitează la educație. Ei își trimit pastorii la școli înalte ca să fie învățați să vorbească fluent, să aibă un glas melodios și să spună: „Aaa-min”-uri perfecte. Dar mie mi se par ca niște viței care stau gata să moară. Nu vreau să sune ca o glumă, pentru că nu-mi place să glumesc, și vă rog să mă iertați dacă ceea ce am spus a sunat ca o glumă.

Ceea ce vreau să spun este că oamenii Îl limitează pe Dumnezeu. Unii se limitează la cât de sus au mers ei și asta-i tot, dar dacă nu puteți merge pe unde au mers Iosua și Enoh, dați-vă la o parte și nu stați în calea celui care încearcă să meargă pe acolo. Fiți rezonabili! Dacă nu puteți crede, dați-vă la o parte din calea celuilalt și lăsați-l să înainteze.

Dacă poți merge doar cât îți permite crezul pe care l-ai învățat, dă-te la o parte și lasă-l pe celălalt. Nu încerca să-l tragi înapoi, ci lasă-l să meargă mai departe.

Eu aș vrea să merg pe unde a mers Iosua, voi nu? În după amiaza aceasta am citit despre cum s-au sfințit Iosua și Israel înainte de a trece râul. Iosua stătea și se gândea la situația care se ivise în marea bătălie ce urma să aibă loc. El stătea și se gândea pe locul unde urma să aibă loc bătălia. Nu a mers mai departe. Dumnezeu i-a spus să treacă râul, dar nu i-a zis: „Luați Ierihonul!” Ați văzut? „Mergi până aici!”

Cineva mi-a spus odată: „Unde ar trebui să merg, frate Branham?” Mă aflam în orașul vecin, în Shawano, iar acel pastor m-a întrebat: „Unde trebuie să merg acum?”

Eu l-am întrebat: „Dumnezeu ți-a spus să vii în Shawano?”

„Da.”

„Atunci stai aici până îți va spune El să pleci în altă parte, căci atunci vei păși în voia Lui. Stai unde te-a pus până te trimite în altă parte.”

Așa a făcut și Iosua: a așezat tabăra lui Israel unde i-a spus Domnul. Apoi, într-o zi s-a dus aproape de zidurile Ierihonului și deodată a văzut un Om care stătea rezemat de zid. Iosua și-a scos sabia și s-a dus să-l întâlnească. Omul acela și-a scos și El sabia și a pornit spre Iosua. Când a ajuns aproape de El, Iosua a ridicat mâna și l-a întrebat: *„Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?”*

Și El i-a răspuns: *„Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului...”* Amin

Și ce s-a întâmplat? Acel Stâlp de Foc s-a făcut trup și a stat acolo ca o preumbrire a Domnului Isus Hristos, Căpetenia oștirii Domnului. Amin.

Poate noi nu avem destulă credință să luăm Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum a făcut Iosua, să înconjurăm zidurile și să strigăm până

cad jos. Poate eu nu am acel fel de credință, dar dacă voi o aveți, cu siguranță nu aș vrea să vă stau în cale. Așa este.

S-ar putea să nu am credință ca Elisei care și-a scos haina și a lovit cu ea apele Iordanului, care s-au tîns înapoi, care a primit Duhul Sfânt, o dublă măsură din Duhul lui Ilie. S-ar putea să nu am acel fel de credință încât să arunc o mîna de sare în vreo apă amară ca s-o transform în apă bună. S-ar putea ca nici voi să nu aveți acel fel de credință, dar este cineva care o are. Nu stați în calea lui, ci lăsați-l să meargă înainte. Așa este.

Învățătorilor de astăzi le place să arate de multe ori spre oameni și să zică: „Acesta a mers prea departe. Și-a pierdut mințile.”

I-ați auzit spunând aceasta? Dar când întîlnesc o persoană care a alunecat spre fanatism și și-a pierdut mințile pentru că a mers prea departe, nu spun nimic. Uită să arate sutele de mii care și-au pierdut mințile pentru că au rămas pe loc. Așa este. Ei nu au ajuns prea departe.

Haideți să fim rezonabili! Haideți să ne judecăm! Noi știm că avem și

fanatism; îl avem și aici în Chicago. Îl avem pretutindeni, dar există și lucrarea autentică a Duhului Sfânt. Haideți deci să ne judecăm.

Da, lor le place să arate spre unul care a mers prea departe, dar uită să arate spre zecile de mii care și-au pierdut mințile pentru că nu au mers destul de departe. Așa este.

Cu câțva timp în urmă am citit un articol despre cineva care a spus:

„Eu știu”. Ei bine, am să vă spun despre un alt caz. M-am dus să iau niște mere de la un bătrân din Indiana. Este un om foarte cumsecade. Când m-am dus să cumpăr merele, bărbatul a văzut că pe camioneta mea este scris: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

„Ia spune-mi, ești din Jeffersonville?” m-a întrebat el.

„Da, domnule.”

„Și îl cunoști pe vindecătorul de acolo?”

„Nu, nu îl cunosc. Ce vindecător?”

„Au un vindecător acolo. Nu ai auzit de el?”

„Eu am auzit de un Vindecător, care nu e doar în Jeffersonville ci în toată lumea: Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.”

„Stai să-ți spun eu cum îl cheamă pe acesta: Branham sau așa ceva.”

„O, da? Îl cunosc.”

„Ei bine, știi ce cred eu? Că este cel mai mare fățarnic din lume.”

„Eu cred că este în ordine. Nu toată lumea gândește la fel.”

„Să știi că eu cunosc pe cineva, o doamnă în vârstă, pe care au dus-o acolo pentru că avea artrită. Dar deși s-a rugat pentru ea, nu s-a făcut bine.”

„La ce biserică mergi?” l-am întrebat eu. El mi-a spus, iar eu am continuat: „O, atunci înțeleg.”

„Dacă te întâlnești cu omul acela, să-i spui că eu am zis că eu fățarnic.”

„Păi, vorbești chiar acum cu el.”

„Tu ești acela?”

„DA.”

Vedeți, oamenii arată spre cineva care nu are destulă credință ca să fie vindecat. Ei sunt o rușine și nu sunt în stare să arate spre zecile de mii care au fost vindecați.

Cu câțva timp în urmă am discutat cu o femeie de la „Știința creștină”.

Dacă este printre noi cineva de la „Știința creștină”, vreau să știți că eu am un mare respect pentru voi și nu am nimic de spus împotriva voastră, pentru că suntem diferiți doar în teologie. Eu nu cred că bolile sunt gânduri; ele sunt reale, sunt diavolul. Dar oricât de bolnavi ați fi, Dumnezeu este Vindecătorul; este Cel care poate să vă vindece. Este însă la latitudinea voastră ce credeți.

Femeia aceasta de la „Știința creștină” avea un copil bolnav de apendicită, dacă nu mă înșel. Cred că ați văzut cu toții articolul din ziar; s-a întâmplat împreună cu 8-10 ani. Și ea a refuzat doctorul.

Eu nu sunt de acord cu aceasta. Eu nu sunt împotriva medicilor și a spitalelor, deoarece oricum Dumnezeu este Vindecătorul,

indiferent ce fac
medicii, ei nu pot vindeca.

Ea a refuzat doctorii deoarece spunea că copilul de va face bine. Dar a murit. Abia au așteptat ziarele că au și luat lucrul acesta și l-au răspândit prin toată California până la Maine: „Vindecarea divină este ceva greșit. Este fanatism, este erezie și ar trebui oprită. Uitați-vă la bietul copilăș care și-a pierdut viața din pricina fanatismului mamei lui, care a refuzat medicul.”

Toate ziarele scriau despre același lucru. Doctorii omoară cu miile de oameni dar nu s-a spus nimic despre aceasta. Haideți să fim rezonabili.

Dacă o persoană se pierde din cauză că nu are credință pentru vindecare și nu se încrede în Domnul, toată lucrarea lui Dumnezeu este numită fanatism; dar dacă doctorul pierde un pacient, și acesta este tot fanatism, este adevărat?

Noi predicatorii, doctorii, instituțiile, ar trebui să dăm mâna unii cu alții și să ne străduim să lucrăm împreună pentru ca ființa umană să aibă de câștigat. Nu ar trebui să se critice unii pe alții, ci ar trebui să se iubească și să se

sprijinească unii pe alții.

Ce s-ar întâmpla dacă în seara aceasta aş merge în cel mai mare cimitir din Chicago, aş învia toți morții de acolo și apoi aş spune: „Toți cei care au murit încrezându-se în Domnul să treacă de partea aceasta, iar cei care au murit în urma greșelilor medicilor să treacă în partea cealaltă.”

Care ar cântări mai mult? Deci haideți să fim rezonabili. Haideți să ne judecăm.

Când oamenii descoperă un ser nou, care ajută în vreun fel, toate ziarele publică lucrul acesta peste tot. O, cât au vorbit ziarele despre penicilină sau acel vaccin „Salk”, pentru că s-a descoperit ceva ce îi poate ajuta pe oameni.

Eu îi salut pe acești oameni. Dumnezeu să-i binecuvânteze. Sunt bucuros pentru asta. Dar ei publică aceasta în toate ziarele din țară.

Atotputernicul Dumnezeu poate face orbul să vadă, surdul să audă și mutul să vorbească, dar asta nu se publică. Dimpotrivă, spun că este fanatism.

Veniți, haideți să ne judecăm împreună.

Fiți bărbați și femei. Sigur. Eu spun aceasta cu respect, ca ceva rezonabil, pentru că în seara aceasta vorbim despre bunul simț al lucrurilor.

Știați că medicamenteleucid la fel de mulți oameni câți vindecă?

Adevărul este că ele nu vindecă pe nimeni ci doar ajută. Așa este. Ține locul curat în timp ce Dumnezeu face vindecarea.

Priviți numai cât de mulți copii mici au murit când a apărut acest

vaccin „Salk”, dar dacă cineva se roagă și totuși oamenii mor, numesc aceasta

fanatism. Ei își fac vaccinul și spun: „Glorie! Aleluia! Uitați-vă ace a făcut,

ce a descoperit acest om mare!”

Tatăl meu a murit din pricina unei doze de medicamente. Doctorul a

venit să-l consulte pentru că avea ceva la inimă. I-au dat o tabletă și a mai

trăit cinci minute. Am chemat un alt medic, iar acela mi-a spus: „Păi i-a dat

stricnină! Eu îl cunosc pe tatăl tău și știu că inima lui nu ar rezista nici

măcar la un gram de stricnină.” I s-a dat o doză și tatăl meu a fost omorât.

Tot o doză de medicament era să-l ucidă și pe fiul meu Billy Paul. Cam cu 2-3 ani în urmă, Billy a testat un obicei, motiv pentru care l-am trimis la altă școală la Wasachachie. În școala noastră publică erau tot felul de băieți, cu tot felul de obiceiuri: fumau și făceau multe alte lucruri rele. Și într-o zi, Billy mi-a zis:

„Cum o mai duci tati?”

În clipa aceea am și primit o vedenie cu privire la el, așa că i-am zis:

„Vino puțin aici.”

„Ce este tati?”

„De ce fumezi?”

„Dar nu fumez.”

„Să nu mă minți, Billy!”

Atunci a început să plângă și mi-a zis: „N-am s-o mai fac, tati”. A plecat, dar a continuat să fumeze. Nu se putea ascunde pentru

că Domnul mi-a
dat o alt vedenie în care am văzut că Billy nu m-a ascultat ci
a sărit printr-o
fereastră și râdea cât putea, în timp ce mergea în jos,
învârtindu-se. Când
vedenia m-a părăsit, strigam cât puteam de tare: „O,
Dumnezeule, nu-mi lua singurul
băiat pe care îl am!” Și i-am spus lui Billy.

În ziua aceea, Billy s-a dus la pescuit pe râu, iar eu a
trebuit să
merg să mă întâlnesc cu niște predicatori. Și în timp ce
vorbeam cu ei, Ceva
mi-a zis: „Pleacă imediat de aici!” am crezut că este
imaginația mea, dar Ceva
mi-a spus din nou: „Pleacă și stai singur!” M-am ridicat și
le-am zis
predicatorilor: „Vă rog să mă scuzați dar trebuie să merg
puțin după colț.”

M-am dus și am privit în jur. Nu era nimeni, așa că am spus:
„Ce este,
Tată?”

„Du-te imediat la Billy Paul!” a spus El.

Am alergat spre casă, iar când am ajuns în apropiere m-am
întâlnit cu
Meda pe stradă. „Vino repede, scumpa mea, căci s-a întâmplat
ceva cu Billy.”
Când am intrat în curte, soacra mea era în grădină și striga:
„Moare Billy! Duceți-vă
repede la spital!”

„Dar ce s-a întâmplat?” am întrebat-o eu.

„A venit acasă cu gâtul roșu. Se temea că îl vei prinde că fumează încă așa că s-a dus la prietenul tău, la doctorul Sam Adair, care i-a făcut o injecție cu penicilină. În mai puțin de trei minute i s-a înroșit tot gâtul. Sam a alergat aici, l-a înfășurat în păături și l-a dus la spital.”

Doctorul Sam este un bun prieten al meu, unul din cei mai buni din țară. Am alergat la spital și l-am văzut pe doctor venind spre mine. El și-a luat pălăria și mi-a zis: „Bill, ți-am omorât băiatul.”

„O, nu e adevărat, doctore!” am spus eu și am mers în salon. Când am intrat, era sub oxigen și medicii îi pompau adrenalină pentru inimă dar, cu toate acestea, mergea în jos. Am întrebat dacă pot rămâne singur cu el, iar după ce au ieșit, am îngenuncheat, mi-am pus mâinile peste el și am spus: „Scumpule Dumnezeu, Te rog ai milă. Oare nu a fost inima mea frântă destul în toate zilele vieții mele? Te rog, Isuse, o, Dumnezeule, mai dă-i o șansă fiului meu. Te rog din toată inima, ca slujitor al Tău, cruță viața băiatului meu. El a fost bun, m-a ajutat în adunările mele și am nevoie de el. Doamne, Te rog nu mi-l lua! Nu face aceasta.”

Și am avut o vedenie în care l-am văzut căzând tot învârtindu-se, așa cum îl văzusem cu câteva seri în urmă. Dar au venit două brațe mari, care la-u prins și l-au tras în sus. Când am deschis ochii și l-am privit, am văzut că Billy s-a schimbat la față, buzele nu îi mai erau umflate, iar ochii, care cu puțin timp în urmă erau roșii, au devenit din nou negri. M-a strigat:

„Tati, unde ești? Unde ești, tati?”

„Sunt chiar aici, scumpule. Gata, totul a trecut; s-a terminat.” Amin.

Dați-mi voie să vă spun ceva. Dacă n-ar fi fost Dumnezeu să intervină, acea doză de medicament l-ar fi omorât pe fiul meu. Dacă a ajutat mii de oameni, același medicament a ucis sute. Așa este.

Dar unde vreau să ajung? Vreau să vă spun că dacă mă rog pentru o persoană și acea persoană moare, oamenii zic că acesta este fanatism, dar și celălalt lucru poate fi numit tot fanatism, nu-i așa?

Adevărul este că nici una nu este fanatism. Problema este că oamenii nu pot judeca corect lucrurile pentru că nu le înțeleg. Și când este vorba de

aceste lucruri, scumpul nostru popor american este cel mai neînțelept popor.

Așa este. Nici nu vor să stea să asculte.

Când spun aceasta, nu mă refer la oamenii Evangheliei depline, care cred în aceste lucruri., ci la biserici. Fraților, eu nu am nimic împotriva bisericii baptiste, din care vin. Prezbiterienii, luteranii sau oricare ar fi, sunt frații mei, dar sunt neînțelegători din cauză că denomi-națiunile au ridicat bariere din crezuri și alte lucruri.

Au fost oameni care au venit în biroul meu, și-au pus mâinile în jurul meu și mi-au zis: „Frate Branham, mi-ar plăcea să cred aceste lucruri, dar dacă o fac voi fi excomunicat.”

„Dumnezeu să binecuvânteze inima ta. Vei fi excomunicat aici, dar vei fi primit sus.” am răspuns eu.

În ce mă privește, prefer să bau apă și să mănânc pesmeți, dar să predic adevărul, decât să mănânc pui fripți, de trei ori pe zi, și să fac compromisuri. Da, domnilor.

Deci să fim rezonabili.

Noi putem dovedi prin mărturia a mii și mii de oameni care ar fi
trebuit să fie în seara aceasta în mormânt dacă nu ar fi fost
Isus Hristos,
Fiul lui Dumnezeu.

Haideți să ne judecăm. Fiți rezonabili pentru că Dumnezeu face
lucruri
rezonabile.

Mai am să vă spun încă un lucru sau două și ne vom opri. Cum
află
doctorii despre medicamentele lor? Ei le dizolvă și le
studiază acțiunea, apoi
scriu totul într-o carte. Ceilalți medici iau aceste tratate
și zic: „Unite, medicamentul
acesta face asta și cealaltă. Voi începe să-l folosesc.” Asta
fac ei. Aud,
citesc și practică.

În cazul nostru credința vine tot în urma citirii sau auzirii.
Voi
credeți că aceste vedenii și lucruri atât de misterioase le-am
citit dintr-o
Carte. Aleluia! Dar această Carte este Biblia, iar Autorul ei
nu este un
inventator, ci Creatorul însuși. Amin. El a promis vindecarea
divină; El a
scris Cartea și a inspirat-o. Cine? Cuvântul inspirat al lui
Dumnezeu.

Asemenea vouă, am citit despre medici care practică medicina
și au

succes. Am citit că apostolii și
prorocii au văzut vedenii și au avut mare succes în
practicarea vindecării
divine. Acesta este Jurnalul meu medical. Amin. Cred în El din
toată inima mea
și am succes, dar nu pentru că sunt eu cineva ci pentru că
urmez instrucțiunile
acestei Cărți. Amin. Aleluia.

Când a fost pe pământ, El a practicat ceea ce a propovăduit.
Îmi place
aceasta. El a practicat ceea ce a propovăduit. Nu a avut
nevoie de raze X,
pentru că El însuși era Razele X. Nu a avut nevoie de ele
pentru că vedea tot
ce este rău. Și în seara aceasta El este încă Același. Nu avea
nevoie de nici
un medicament ca să stimuleze viața, pentru că El era Viața.
Amin. El nu avea
nevoie de nici un remediu. Amin. Isus Hristos este Același și
în seara aceasta;
El a înviat din morți și a dovedit că e Raza X a lui Dumnezeu.

Dumnezeu privește în jos, prin curentul Vieții, și vede nu
numai partea
fizică a inimii, ci și partea supranaturală din ea. El vă vede
gândurile.
Amin. Isus a cunoscut gândurile lor.
Vorbind de razele X, El era Raza X a lui Dumnezeu. Aleluia. Și
nu era doar
atunci, ci este și acum. În seara aceasta El este încă Raza X
a lui Dumnezeu și
vă vorbește. El știe ce este rău la voi; vă cunoaște mai bine
decât vă
cunoașteți voi înșivă; știe totul despre voi.

El este Stimulatorul Vieții. El este Dătătorul Vieții și nu are nevoie de vitaminele voastre pentru că El este Vitamina. Vitamina I-S-U-S este cea mai bună Vitamină pe care o cunosc și singura de care îmi pasă. Amin. I-S-U-S. Încercați-o și voi căci este minunată. Binecuvântările încep să cadă, minunatele Lui Vitamine spirituale.

O, Doamne, cât le iubesc!

După înviere, El a dovedit că este încă Același mare IaHVeH. Priviți ce s-a întâmplat pe drumul Emausului când S-a arătat lui Cleopa și prietenului său. Când a intrat în casă cu ei, Isus a făcut ceva ce mai făcuse și înainte de răstignire. Toată ziua au mers împreună cu El și nu L-au recunoscut, dar când au ajuns în casă și s-au așezat la masă, El a făcut ceva ce obișnuise să facă și înainte. Nimeni nu putea s-o facă așa cum o făcea El.

Eu cred că este mai mult decât o istorioară; este o prorocie. Noi am umblat multă vreme pe drum, dar spre seară El a făcut lucrurile pe care obișnuia să le facă. Se face târziu, se face seară, iar Isus a intrat cu noi; este aici. Dacă găsește „materialul” care să-L lase să intre înăuntru, El poate face din nou lucrurile pe care obișnuia să le facă.

Haideți să ne judecăm deoarece este timpul de seară și El este aici.

Haideți să vorbim cu El într-un moment de rugăciune.

Tată ceresc, prorocul a spus că spre seară va fi lumină. Soarele a răsărit în est, la poporul evreu, iar Duhul Sfânt a fost revărsat peste ei înfăptuind semne mari și minuni prin mâinile apostolilor. Ei au adus jos puterea lui Dumnezeu, au vindecat bolnavii și au văzut vedenii, pentru că Isus i-a însărcinat să facă aceasta.

Apoi soarele a ajuns la apus. Nu a apus de tot fiindcă Biblia spune că nu era nici zi nici noapte. Soarele a străbătut toate națiunile iar acum a ajuns la poporul din vest. O, Tu ai îngăduit să strălucească același Soare! Te laudăm, Doamne, pentru că norii se împrăștie și același Soare, aceleași rezultate, care s-au văzut la rusalii, au venit înapoi, deoarece El a promis că în timpul serii va fi din nou Lumină.

Tată, Te rugăm să ne ajuți să închidem lumea afară. Ajută-ne să ne închidem cu Isus Hristos, prin credință, să ne judecăm în inima noastră și să zicem: „Dacă a spus aceasta, El este veșnic; este omniprezent, Atotputernic, Atotcunoscător, și poate face toate lucrurile pe care le-a promis, pentru că a

înviat din morți. Tată, Te rog să-L lași să Se manifeste înaintea copiilor Lui, astfel încât ei să poată vedea că nu este o ficțiune, ci totul a fost promis prin Cuvântul lui Dumnezeu, iar rezultatele dovedesc că acesta este adevărul.

Îngăduie să ne judecăm împreună, Tată, iar dacă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, marele IaHVeH, care a făcut stelele și lunile și le-a pus pe cer, care a făcut sistemele solare, pământul și toate aceste lucruri, este aici împreună cu noi și ne cheamă să venim la El, să ne ridicăm umerii, să-L luăm pe Dumnezeu prin credință și să ne purtăm ca fii și fiice de Dumnezeu. Asculta-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Îmi pare rău că v-am ținut mai mult decât am spus, dar acum haideți să ne judecăm. El a înviat din morți și a promis că unde vor fi doi sau trei adunați în Numele Lui, va fi și El în mijlocul lor. Este adevărat? Deci, vedeniile nu sunt doar o ficțiune, este adevărat? Nu trebuie să fiți suspicioși pentru că ele sunt reale, sunt de la Dumnezeu.

Întotdeauna eu am fost foarte atent cu privire la aceste lucruri și cred că nu m-ați auzit niciodată spunând că Dumnezeu m-a făcut profetul Lui. Eu

i-am auzit pe oameni spunând aceasta. Au luat frânturi, de pe
casete, când eram
sub inspirație, dar nu eu vorbeam acolo ci El.
Înțelegeți? Mai bine să vă spună El aceasta decât să v-o spun
eu. De
mine vă puteți îndoi, dar pe El Îl credeți mult mai mult.

Eu am încercat să stau cât mai departe de oameni pentru că nu
am vrut
să se spună că fratele Branham e așa și așa. Eu nici măcar nu
mă includ acolo.
Totul este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Numai la El să
priviți.

Unii oameni spun: „O, dacă aș putea să ajung pe platformă și
să se
roage pentru mine!” Asta nu are prea mare importanță, pentru
că voi nu vă
atingeți de mine ci de El. Înțelegeți? Puneți-vă credința în
El și atingeți-L
căci atunci veți simți în inimile voastre Seva și veți spune:
„Da, acum s-a
terminat!” Amin.

Înțelegeți?

Nu cu mult timp în urmă a trebuit să merg într-un loc unde
aveau o
încăpere pentru nebuni, psihopați. Nu am să uit niciodată.
Când am ajuns acolo
cu frații, am intrat în acea cameră, iar acolo erau oameni în
cămăși de forță,
care se manifestau în tot felul.

În seara aceea era acolo și un renumit predicator. El avea o transmisiune internațională. Nu îi voi spune numele pentru că poate nu-i place, dar nu aparține de denomi-națiunea aceasta.

Acolo era și o tânără drăguță care mi-a zis:

„Bună ziua, frate Branham.”

„Bună ziua”, i-am răspuns.

Lângă ea era un bărbat mai în vârstă care mi-a spus:

„Frate Branham, n-ai vrea să te rogi mai întâi pentru fiica mea?”

„Care este?”

„Aceasta.”

„Tu? Dar ce cauți în locul acesta?”

„Cred că aici este locul meu.”

„Dar care este problema ta, soră?”

„Aș vrea să știu și eu, frate Branham.”

„Păi din câte văd eu, nu pari a fi bolnavă psihic.”

„Dacă vrei am să-ți spun povestea mea”, a spus tânăra.

„Sigur că da”, am răspuns eu.

Era o tânără foarte drăguță, de vreo 23-24 de ani. Orice bărbat ar fi vrut s-o facă regina inimii lui. Era îmbrăcată foarte frumos, curată și arăta foarte bine.

Și fata mi-a zis: „Ei bine, eu am crescut într-o casă bună. Acesta este tatăl meu. Am crescut la catolici și am fost învățată să fac numai bine. Dar când am crescut, am început să ies cu un băiat căruia îi plăcea să bea. Curând am început să beau și eu și să fumez, iar la un moment dat beam în fiecare zi.”

Aici este o doamnă care face înregistrări și adună marturii din toată lumea.

Nu demult, ea mi-a scris despre o tânără care a fost vindecată de această

patimă chiar acolo, la Hammond. Era alcoolică. Întrebați orice medic dacă un

alcoolic poate fi vindecat cu medicamente. Eu am cunoscut zeci de asemenea

oameni care s-au abținut un an sau doi, iar acum beau ca înainte. Dar aici este o fată eliberată pe deplin de Isus Hristos. Așa este.

Haideli să ne judecăm împreună.

Și tânăra a continuat: „Am început să beau și am căzut în prostituție.

Apoi am fost trimisă la adăpostul „Păstorul cel bun”, unde am stat o vreme.

Acolo a fost bine, dar de îndată ce m-am întors, am început să beau din nou și

să practic prostituția. Acum sunt o alcoolică și nu mai pot face nimic. M-am

dus la „Alcoolicii anonimi”, unde am stat o vreme și am primit tratament. Dar

cum am simțit miros de whisky, am fost gata să beau din nou.

După ce am împlinit 21 de ani, am fost trimisă la închisoarea de femei,

unde am stat un an și ceva. Dar după ce m-am întors de acolo, am început să

beau din nou. Cineva mi-a spus că ar trebui să-mi schimb biserica, să devin

creștină într-o biserică protestantă. Am făcut lucrul acesta dar nu m-a ajutat

nici un pic, căci am continuat să beau la fel de mult. L-am acceptat pe Hristos

ca Mântuitor personal dar nu m-a ajutat deloc.”

Atunci i-am zis: „Aș vrea să te întreb ceva, soră. În adâncul inimii

tale nu vrei să faci lucrul acesta, este adevărat?”

„Da, așa este, domnule.”

„Dar este ceva care te împinge acolo.”

„Da, domnule.”

„Acesta este diavolul. Poate sună ciudat, dar este diavolul.”

„Domnule Branham, eu am crezut întotdeauna. Nu ai vrea să mă îndrumi spre biserica ta?”

„Eu nu am o biserică, dar dacă vrei, poți merge la Biserica la care merg eu.”

„O voi face bucuroasă, dar cum?”

„Pune-te în genunchi.” Și fata a îngenuncheat. „Acum fi sinceră față de Dumnezeu și roagă-te.”

Am auzit-o rugându-se. Ea i-a promis lui Dumnezeu că nu va mai bea niciodată dacă o va ajuta, apoi s-a ridicat, mi-a strâns mâna și a zis:

„Frate Branham, merg să fac un nou început.”

„Soră dragă, dar nu este gata.”

„Oricum, am să fac tot ce știu mai bine.”

„Foarte bine, dar nu este gata.”

„Și ce mai trebuie să fac?”

„Haide să ne rugăm din nou”, am spus eu. Am îngenuncheat din nou și am început să ne rugăm. Fata plângea iar eu mi-a pus mâinile peste ea și am spus:

„Dumnezeule scump, acest biet muritor de aici este legat de diavolul.

Privește spre ea, căci vrea să facă binele. Satană, ieși din ea în Numele lui Isus Hristos!”

Fata a continuat să se roage încă vreo două minute după care s-a ridicat și m-a privit. În timp ce ochii ei mari erau scâlțați de lacrimi, mi-a spus:

„Frate Branham, s-a întâmplat ceva.”

„Acum e gata, sora. Totul s-a sfârșit.”

După vreo doi ani am întâlnit-o pe stradă. Mergea să plătească factura la curent. Ea mi-a zis: „Frate Branham, am încercat să aflu unde ești. Acesta este soțul meu, iar acesta este copilașul nostru. Din ziua aceea nu am mai pus nici un strop de whisky în gură; sunt eliberată.”

Vedeți fraților, lucrul acesta nu este ceva intelectual, ci trebuie să vină din inimă. Așa este. Trebuie să se întâmple ceva aici, jos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fie ca acest lucru să se întâmple și în seara aceasta. Fie ca Dumnezeu cel viu și adevărat, care este aici, să ia controlul minții voastre și să intre în inima voastră. Spuneli:

„O, Isuse, acesta este adevărul. Tu ești aici și poți să-i faci bine pe oameni. Poți să mă faci bine și pe mine, pentru că accept aceasta.”

Spuneți aceasta în inima voastră până simțiți că ceva se ancorează acolo și știți că sunteți vindecați. Fiți atât de siguri de lucrul acesta cum sunteți siguri că această cămașă este albă. Atunci este gata. Așa este.

Atunci îi vei putea spune vecinului tău: „S-a întâmplat ceva.”

Da,
domnilor. Va fi agat. Așa este.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Unde ești, Billy Paul? Nu sta în spatele meu pentru că nu te pot vedea.

Vom începe de la nr. 1. K1. Cine are K1? Să ridice mâna.....

...Fie ca Domnul să Își adauge binecuvântările Lui. Îmi pare rău că am întârziat. Poate mâine seară voi veni și voi alina oamenii.

Cei care aveți numere de rugăciune să le păstrați pentru că ne vom ruga pentru voi oricum. Dacă va fi cu voia Domnului, vă vom aduce aici sus și ne vom ruga pentru voi. O să vă rugați și voi cu mine, nu-i așa prieteni? În felul acesta vom putea vedea răspunsul Domnului la rugăciunile noastre.

Acum simt din nou acel curent. Dacă ar veni aici un bolnav care nu are nici un pic de credință, oamenii ar spune: „O, am crezut că el știe lucrurile acestea. Am crezut că Hristos îi va spune.” Vedeți?

Ridicați mâinile toți cei care doriți să fiți vindecați în seara

aceasta. Bine. Priviți înapoi și credeți. Câți din voi nu au numere de rugăciune? Să vă văd mâinile. Dacă voi chema oameni care nu au număr de rugăciune, o fac pentru că trebuie să urmez calea Îngerului Domnului care mă călăuzește. Eu Îl urmez numai pe El.

Câți din voi înțeleg ce vreau să spun? Dacă o persoană ar sta aici și ar spune: „Ce are acest om?” eu vorbesc cu ei un moment, am un anumit fel de a o face. Desigur, asta este între mine și Dumnezeu. Apoi, mă întâlnesc cu Duhul Sfânt, mă predau cu totul Lui și urmăresc ce spune. Eu simt duhul prorociei mișcându-se. Poate văd că este un credincios; atunci este în ordine pentru că pot vorbi cu acea persoană ca și cu un credincios. Apoi mă mișc ca și cum ar fi un curent. Eu intru în el. Să zicem că este vorba de cancer. O, când mă părăsește lucrul acesta este mai rău decât dacă aș fi predicat două ore. Sau poate nu.

Singurul lucru pe care pot să-l fac eu, este să aduc credința sus. Este singurul fel prin care se poate obține vindecarea. **Vindecarea divină se primește prin credință.** Este adevărat? Singurul fel prin care puteți fi mântuiți este prin credință. Nu trebuie să faceți ceva, ci să aveți credință; nu lucrări ci credință.

Aici este o persoană. Poate că are cancer. Ei vor spune: „Eu știu că nu mă cunoaște pentru că nu m-a văzut niciodată.” Și Domnul va spune: „Persoana aceea are cancer.”

Poate îi va scutura puțin dar încă nu s-a întâmplat nimic. Apoi lovești direct pe altul și spui: „Tu ai cutare și cutare.” Asta ar putea aduce credință în acea persoană pentru că va spune: „Da, este adevărat.”

Și astfel stai acolo o bună bucată de timp cu acel om ca să-l aduci în punctul în care să accepte. Dar asta nu înseamnă că ei sunt vindecați, ci înseamnă că acea viață care este în ei e moartă; viața din cancer s-a dus. Dar poate veni înapoi dacă te îndoiești.

Din pricina aceasta noi urmărim înregistrările și ascultăm tot ce s-a spus. Când auziți „Așa vorbește Domnul”, să știți că are loc o vedenie și eu vin jos pe linie. Apoi spun ce a zis El, iar viața aceea pleacă de la ei și oamenii se simt bine, minunat dacă continuă să creadă.

Eu am 23 de ani de când mă rog și orice I-am cerut lui Dumnezeu, El mi-a dat sau mi-a spus de ce nu poate să-mi dea acel lucru. Așa este. El este Dumnezeu. Aleluia.

O, Îl iubesc din toată inima. Poate unora

dintre voi vi se pare că sunt fanatic, dar vă spun că îmi lovește doar puțin inima și parcă se umflă în mine când mă gândesc la El.

El este aici. Acel Înger al lui Dumnezeu stă acum la două picioare de locul unde stau eu. Dacă ați putea simți! Totdeauna El stă în dreapta mea.

Aseară am uitat să vă las acele fotografii ca să-L puteți vedea cum vine la dreapta și iese la dreapta pozei.

Domnul să fie îndurător cu voi. Acum ne vom ruga.

Stați liniștiți pentru câteva minute. Vreți să faceți aceasta? Stați liniștiți, fiți respectuoși și rugați-vă. Rugați-vă și pentru mine și nu o să vă țin prea mult.

..... eu cunosc duhul lui Billy și știu tot ce este în neregulă cu el. Când vine ungera peste mine, eu simt ce se întâmplă cu Billy chiar dacă nu este lângă mine. Acum nu-l pot găsi.

Voi știți că el a fost tot timpul cu mine, l-am ținut în brațe și i-am ținut sticla când nu avea mamă. A trebuit să fiu și

tată și mamă pentru el. Nu ne puteam permite să ținem focul aprins toată noaptea, dar știți cum îi țineam sticla caldă? O puteam sub perna mea, sub capul meu și se păstra caldă. Mama lui era moartă, așa că atunci când se trezea noaptea îi dădeam să sugă din acea sticlă. Aveam o sticlă de cola cu biberon pe ea. O, am trăit timpuri grele dar am rămas împreună și Dumnezeu a fost bun cu noi. Nădejdea mea este că va ajunge predicator.

În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Soră, presupun că nu ne cunoaștem, este adevărat? Da? nu vorbești engleza? O, ba da. Bine. Asta-i bine. Acum aș vrea să vorbesc cu tine pentru un moment. Eu nu te cunosc dar Isus îți cunoaște gândurile. O, tu vii dintr-o țară foarte frumoasă, din Suedia. Acolo te-ai născut. Îl cunoști pe fratele Lewi Pethrus? Este un om foarte cumsecade, este adevărat? Aș vrea să stai liniștită pentru că ești puțin nervoasă, supărată. De aceea vorbesc cu tine în felul acesta. Vreau să fii calmă și liniștită ca să ai câștig din venirea ta aici. Eu nu te cunosc, nu știu nimic despre tine, dar dacă Isus îmi spune de ce ai venit...Tu nu ai venit să-l vezi pe fratele Branham, ci ca să îl vezi pe Domnul Isus. Crezi că eu sunt ca acest microfon? Acest microfon vorbește numai dacă vorbește cineva la el. Este doar o bucată de metal. Înainte să emită ecoul, el trebuie să primească un sunet.

Tot așa este și cu mine. Aici trebuie să fie o
intelență reală, Cineva care te cunoaște și știe totul
despre tine, care știe
de ce te afli aici și care să-ți vorbească prin aceste buze.

Este
adevărat? Și adunarea știe lucrul acesta, este adevărat?

Noi nu ne cunoaștem, dar El poate să-mi spună
care este necazul tău.

Un motiv pentru care vrei rugăciune sunt ochii
tăi. Tu porți ochelari, dar ochii tăi nu sunt bine. Te vād
acasă la tine cum te
supără. Dar mai ai o problemă. Ai o boală de stomac foarte
gravă, ai o scurgere
din stomac. Ai o umflătură acolo.

Tu nu locuiești aici, ci într-o zonă cu mult
grâu: Minnesota, și ai venit aici pentru rugăciune. Crezi
acum? Atunci poți
merge înapoi, în Minnesota, și să fii bine. Isus Hristos s-o
vindece pe această
soră. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Haideți să ne judecăm împreună. În ordine.

Soră, să ai credință în Dumnezeu când vii

aici. Din câte ştiu, nu te-am văzut niciodată, dar Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne cunoaşte pe amândoi, nu-i așa? Ești conștientă că se petrece ceva, este adevărat? Vrei să ridici mâna dacă simți ceva cu adevărat blând? Așa este. E Lumina pe care o vezi în fotografia aceea, este Domnul Isus.

Noi nu ne cunoaștem iar la prima vedere pari o femeie sănătoasă. Dar te văd îndepărtându-te de mine. Văd că se petrece ceva sub coasta dreaptă. Este fierea; ai probleme cu ea. De asemenea văd ficatul. Ai o umflătură pe el. este o stare destul de gravă. „Așa vorbește Duhul Sfânt: acesta este adevărul!” Crezi acum?

Scumpule Tată ceresc, femeia aceasta s-a trezit în umbra morții, însă acum se află în prezența Vieții și a Luminii. Dumnezeule, fă ca întunericul să dea înapoi și Lumina să strălucească. Fie ca ea să trăiască în Numele lui Isus Hristos. Amin. Acum du-te, crede și bucură-te. Această boală te-a făcut extrem de nervoasă, așa că acum nu te mai îngrijora. Du-te bucură-te și fii bine. Amin.

Lăudat să fie Dumnezeu, Domnul nostru Isus. El a înviat din morți, trăiește de-a pururi și nu poate greși niciodată. El este Atotștiutor, omniprezent și atotputernic. O, El este totul! O, cât Îl iubesc! Ce minunat este El! *„Totul este cu puțință pentru cel ce*

crede." a spus
Învățătorul.

(Traducerea din engleză spune: „*Toate lucrurile sunt posibile dacă ai putea crede.*”).

Soră Downy, aș vrea să vorbesc puțin cu tine pentru că te cunosc. Tu te rogi pentru mama ta. Să nu te temi pentru că totul va fi bine. Vezi? Eu te cunosc. Acesta este motivul pentru care mi-ai apărut și am văzut-o și pe mama ta. Deci te-am recunoscut în vedenie.

Dar din partea asta trăgea altcineva. Este femeia cu problemele la fiere. Da, doamnă, tu. Ridică-te în picioare pentru o clipă. Acum du-te și fii sănătoasă.

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, soră. Tu, care ai avut probleme la fiere. Crede și vei fi bine. Este o doamnă pe care am văzut-o în vedenie și este îmbrăcată cu un palton. Domnul s-o binecuvânteze.

Nu-i așa că Îl iubim? Cât de minunat este Domnul Isus! Este atât de real. O, dacă ați putea realiza că El este Dumnezeul cel Atotputernic!

Eu văd o doamnă. Am s-o privesc o clipă pentru că are capul plecat și ochii închiși. Este îmbrăcată cu o rochie roșie, este căruntă și se roagă tare. Crezi, doamnă? Vrei să scapi de boala de inimă? Crezi că Dumnezeu te va face bine? Bine. În jurul tău se face lumină, de aceea cred că El ți-a ascultat rugăciunea. Du-te acum și Dumnezeu să te binecuvânteze.

O, El este atât de real dacă ați putea crede! Ce minunat este. Soră, tu ai fost vindecată de acea stare nervoasă și totul te-a părăsit cu puțin timp în urmă când am stat acolo, așa că du-te acasă, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc Doamne scumpe.” Du-te și va fi bine. Amin. Haideți să spunem: „Mulțumim lui Dumnezeu.” O, cât Îl iubesc! El este atât de real.

În ordine. Următorul pacient. Ce faci, soră? Crezi? Bine. Cred că da. Nu ne cunoaștem, așa-i? Bine. Mă bucur să te cunosc acum. Eu nu știu ce probleme ai, dar Dumnezeu știe. El știe de ce ești aici și poate să-mi spună și mie. Dacă îmi va spune, vei crede?

Credeți și fiți respectuoși câteva minute. Nu vă îndoiiți ci aveți credință. Doamna care a ridicat mâna cu câteva momente în urmă dorește să fie vindecată pentru că a văzut cum a fost vindecată doamna de lângă ea. Tu ai

tensiune mare și dorești să scapi de ea. Este adevărat? Cred că acum s-a sfârșit. Am așteptat înainte s-o spun înaintea oamenilor. Amin.

Aveți credință în Dumnezeu. Doamna care stă acolo și plânge, o doamnă corpolentă, se uită acum la mine. Îngerul Domnului stă lângă ea. Puteți vedea aceasta? Uitați-vă, stă chiar acolo. Puteți vedea Lumina de acolo? Eu nu o pot vindeca pe această femeie. Ea are probleme cu fierea și vrea să fie vindecată. Crezi? Dacă crezi, poți fi vindecată. Așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Bărbatul din apropiere are arterele îngroșate și vrea să fie bine. Se gândește că Dumnezeu îl va vindeca și pe el. Este adevărat, domnule? Crezi că El a făcut-o? Vreau să-ți spun ceva. Când femeia aceea a pierdut vindecare, Lumina a trecut deasupra ta; prin harul suveran al lui Dumnezeu, Lumina a mers peste tine, iar când s-a întâmplat aceasta ai fost străbătut de un simțământ dulce, este adevărat? Te-ai întrebat de ce nu s-a ridicat acea femeie, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna. Așa este. Totul s-a terminat, frate. Credința ta a adus vedenia. Amin.

Nu-i așa că El este minunat? O, Doamne, nimeni și nimic nu este ca

Domnul Isus! Numai să credeți! Bine. Crezi tu din toată inima? Ești aici pentru altcineva nu pentru tine. Îl văd acum, este un tânăr. El este într-un spital. Poartă uniformă...pare a fi uniformă de aviație. Da, el este la aviație și pare a avea gâtul sau ceva rupt. Ție îți pasă de acel tânăr. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Trimite-i batista pe care o ai și să fie pusă peste el. să crezi și băiatul va scăpa din starea aceasta și se va face bine.

În ordine. Vino, prietene. Crezi? Noi suntem străini unul pentru celălalt dar nu și pentru Hristos. Omul acela slab, de la capătul holului, are probleme cu inima. Da, tu. Crezi, domnule? Ai ceva și la plămâni. Crezi că Isus Hristos te va face bine? Te văd stând pe o platformă și te-am urmărit până la locul tău. Tu care te rogi. Crezi că El te-a vindecat? Dumnezeu să te binecuvânteze. Atunci poți avea ceea ce ai cerut. Du-te și fii bine.

Așa-i că El e minunat? Doamna este străină pentru mine, nu am văzut-o în viața mea. Nu ne cunoaștem deloc, așa-i doamnă? Sigur că da. Cred că mai înainte de a ne ruga am spus ceva despre oamenii de culoare. Cum se purta acel tânăr sclav deoarece știa că este fiul unui rege. Și noi ar trebui să ne purtăm

la fel.

Noi nu ne cunoaștem. Tu ești o femeie de culoare, iar eu sunt un alb,
dar amândoi Îl iubim pe Domnul Isus. El a murit ca să ne salveze pe amândoi și
să ne ducă în același rai. Într-o zi totul se va sfârși, soră.
Nu va mai trebui
să ne rugăm unul pentru celălalt pentru că Isus, pe care Îl iubim și despre
care încerc să le vorbesc oamenilor, va veni.

Tu suferi. Văd cum încerci să te dai jos din pat. O faci foarte greu
pentru că ai artrită. Așa este. Vedenia se mișcă...Tu nu îți poți ascunde viața.
Văd că refuzi să mănânci mâncăruri grase pentru că ai probleme la stomac. Așa
este. Ești foarte nervoasă. Uneori ești atât de nervoasă încât ești pe punctul
de a-ți pierde mințile. Aceasta îți creează problemele la stomac, ai spasme și
mâncarea îți vine înapoi în gură.

Tu nu ești de aici ci locuiești lângă un râu. Te văd mergând pe strada
nr. 4. Ești din Louisville, Kentucky, și te numești Alberta Lee. Este adevărat?
Starea de nervi te-a părăsit, așa-i? Poți merge acasă pe deplin vindecată în
Numele lui Isus Hristos.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Dumnezeuul cel viu!” Credeți?

Aveți

credință. Judecați-vă, prieteni, căci Isus Hristos este aici.

Aleluia! Credeți

că El este aici? Ridicați-vă și acceptați-L. Ridicați mâinile spre El, acum, în timp ce ne vom ruga.

O, Dumnezeule, Tată ceresc, Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul

Tău, să reverși binecuvântarea Ta peste aceasta audiență. Tu

ești prezent, Atotputernicule Dumnezeu, de

aceea Te rog să ai milă de această audiență și să-i vindeci pe toți cei ce au

nevoie de vindecare. Îndură-te, Doamne, prin Isus, Fiul lui Dumnezeu.

Ridicați-vă mâinile cu toții și faceți ce vă spun. Repetați după mine:

„Doamne, eu cred. Satan, ești biruit! Eu sunt vindecat în Numele lui Isus.”

(Adunarea repetă după fratele Branham).

Acum lăudați-L și puteți avea ceea ce ați cerut.

– Amin –